

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi leimaverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan saamistodisteiden leimaverotusta koskevia säännöksiä muutettaviksi siten, että kuntien ja kuntayhtymien antamat saamistodisteet vapautettaisiin leimaverosta ja että Suomen Vientiluotto Oy:lle annettujen velkakirjojen leimavero-vapaus rajoitettaisiin koskemaan vain yhtiön myöntämiä julkisen tuen piiriin kuuluvia luottoja. Suomen Vientiluotto Oy:n markkinaehtoinen luotonanto tulisi leimaverolliseksi.

Toimituskirjaleimaveroa koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettaviksi siten, että kaivoslaissa tarkoitettu varausilmoituksesta

suoritettavan leimaveron määrää korotettaisiin ja että avustuskassarekisteriin tehtävän ilmoituksen leimaverovapautta koskeva säännös kumottaisiin tarpeettomana.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakia sovellettaisiin lain voimaantulon jälkeen annettuihin saamistodisteisiin. Suomen Vientiluotto Oy:lle annettuihin velkakirjoihin sovellettaisiin kuitenkin ennen lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä, jos sitoumus lainan myöntämiseen on annettu ennen 1 päivää heinäkuuta 1995.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Kuntien luotonoton leimaverotus (51 b §)

Leimaverolain 47 §:n mukaan velkakirjasta ja shekkitili- tai muusta lainasopimuksesta on suoritettava leimaveroa, kun se annetaan luottolaitokselle tai muulle säännöksessä mainitulle lainausliikettä harjoittavalle laitokselle tai kassalle. Lain 2 §:n mukaan leimaveron suorittamisesta ovat vapaita muun ohessa valtio ja sen laitokset, lukuunottamatta valtion liikelaitoksia. Verovapaus perustuu valtion asemaan veronsaajana. Kuntia ei sen sijaan ole yleisesti vapautettu leimaveron suorittamisesta. Kuntien antamat velkakirjat ja muut saamistodisteet ovat siten leimaveron alaisia leimaverolain yleisten säännösten mukaisesti.

Leimaverosta vapaista saamistodisteista säädetään leimaverolain 47 a - 53 §:ssä. Kuntien lainanoton kannalta merkittävimpiä ovat 48 §:ssä ja 50 b §:n 1 ja 3 kohdassa säädetyt poikkeukset. Lain 48 §:n mukaan leimaverosta on vapaa velkakirja, jonka va-

kuutena on kiinnitetty ja säädettyyn määrään leimattu haltijavelkakirja. 50 b §:n 1 ja 3 kohdassa on leimaverosta vapautettu yleisön merkittäviksi tarjotut joukkovelkakirjalainat sekä viivytyksettä edelleen välitettävät haltijavelkakirjat.

Lain 50 b §:n 1 ja 3 kohdan säännöksillä, jotka tulivat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1993 selkeytettiin joukkovelkakirjalainojen sekä niin sanottujen yritys- ja kuntatodistusten leimaverokohtelua, joka oli aiemmin perustunut lain tulkintaan. Verosta vapautettujen joukkovelkakirjalainojen määrittely vastaa sanamuodoltaan läheisesti arvopaperimarkkinalakiin (495/89) sisältyvän joukkovelkakirjalainojen markkinointia, liikkeeseenlaskua ja tiedonantovelvollisuutta koskevan sääntelyn piiriin kuuluvien joukkovelkakirjalainojen määritelmää. Joukkovelkakirjalainoja koskevaa lainsäädäntöä uudistettiin vuoden 1994 alusta voimaan tulleella lailla. Samalla kumottiin obligaatio- ja debentuurilainoista sekä muista joukkovelkakirjalainoista annettu laki (553/69), joka koski joukkovelkakirjalainoja, jotka ilmeisesti on tarkoitettu yleiseen liikkeeseen laskettaviksi.

Edelleen välitettyjä haltijavelkakirjoja koskeva säännös vastaa pitkälti verohallituksen tulkintakannanottoa, johon yritys- ja kuntatodistusten leimaverottomuus oli perustunut.

Hyväksyessään edellä mainitun lainmuutoksen eduskunta edellytti hallituksen pikaisesti selvittävän, onko kuntasektorin osalta varainhankinnan leimaverotuksen suhteen erityisiä epäkohtia ja ryhtyvän pikaisesti niiden osalta tarvittaviin lainsäädäntötoimenpiteisiin.

Kuntasektorin bruttomääräinen lainanotto kasvoi merkittävästi laskusuhdanteen alussa vuoteen 1992 asti, jolloin uusia luottoja otettiin noin 8 000 miljoonaa markkaa. Vuoden 1992 lopussa kokonaislainakanta oli noin 30 000 miljoonaa markkaa, josta valtuutalainoja oli 7 300 miljoonaa markkaa. Markkamääräisistä lainoista joukkovelkakirjalainoja ja kuntatodistuksia oli neljännes. Vuodesta 1993 lainanotto on olennaisesti vähentynyt. Vuonna 1993 uusia luottoja otettiin 5 600 miljoonaa markkaa, vuonna 1994 ja kuluvana vuonna arviolta 2 500 miljoonaa markkaa kumpanakin vuonna.

Myös kuntien lainanottoon kohdistuvan leimaveron määrä on alentunut voimakkaasti. Vuonna 1992 kuntien lainanotosta leimaverollista oli noin 4 000 miljoonaa markkaa, vuonna 1993 noin 3 000 miljoonaa markkaa ja vuonna 1994 vajaat 2 000 miljoonaa markkaa. Vuonna 1994 otetuista lainoista suoritettavan leimaveron laskennallinen määrä oli vajaat 30 miljoonaa markkaa. Luottojen vakuutena on kuitenkin yleisesti käytetty kiinnitettyjä panttivelkakirjoja.

Vaikka leimavero ei sinänsä ole merkittävä kustannuslisä kuntien lainanotossa, se on saattanut ohjata lainanottoa epätarkoituksenmukaisiin muotoihin. Kunnat ovat aiempaa enemmän hakenet velkakiinnityksiä omista miinsoista kiinteistöihin ja käyttäneet kiinnitettyä velkakirjaa leimaverolain 48 §:n mukaisesti lainan vakuutena. Osaltaan kehitykseen ovat vaikuttaneet leimaverolain 50 b §:n mukaisen leimaverovapauden edellytykset, jotka ovat heikentäneet etenkin pienten kuntien edellytyksiä käyttää lainanotossaan leimaverottomia yleislainoja tai kuntatodistusohjelmia.

Kun otetaan huomioon leimaveron vähäinen tuotto ja panttivelkakirjan käytöstä velan vakuutena johtuvien hallinnollisten toimenpiteiden ja kustannusten määrä, leimaveron

perimistä kuntien luotonotosta ei ole pidettävä tarkoituksenmukaisena. Tämän vuoksi ehdotetaan, että kunnat ja kuntayhtymät vapautettaisiin leimaverolain 47 §:ssä säädetystä leimaverosta.

1.2. Suomen Vientiluotto Oy:lle annetut velkakirjat (50 §)

Suomen Vientiluotto Oy:n (jäljempänä Vientiluotto) toimialana on järjestää rahoitusta suomalaisten yritysten pääomatavaroiden viennille ja vientiä tukeville investoinneille. Yhtiö harjoittaa kansainvälisin sopimuksin säädeltyä julkisesti tuettua rahoitusta sekä markkinachtoista rahoitusta. Yhtiön koko osakekannan omistaa valtio.

Leimaverolain 50 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaan Vientiluotolle annettu velkakirja on vapaa saamistodistetta annettaessa suoritettavasta leimaverosta. Lainmuutoksen perustelujen (HE 49/1972 vp) mukaan ei ollut asianmukaista, että velkakirjasta perittävä leimavero rasittaisi kansainvälisen kilpailutilanteen takia pitkäaikaisella luotolla myytyjä vientitavaroita.

Valtio voi tukea yhtiön myöntämiä luottoja kolmen erityislain nojalla. Alustoimitusten rahoittamiseen myönnettävästä korkotuesta annetun lain (1173/90) nojalla korkotukea voidaan maksaa Vientiluoton koti- ja ulkomaisten alustoimitusten rahoittamiseen myöntämille luotoille. Korkotukiluottojen yleiset ehdot vahvistaa kauppa- ja teollisuusministeriö, joka myös hyväksyy luotot korkotukiluotoiksi. Luottoihin sovelletaan kulloinkin voimassa olevia Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) rahoitussuosituksia.

Kehitysmaiden taloudellista kehitystä varten myönnettävien luottojen korkotuesta annetun lain (1058/86) nojalla Vientiluotolle voidaan maksaa korkotukea kehitysmaiden taloudellista kehitystä edistävien hankkeiden rahoittamiseen tarkoitettuihin luottoihin. Luottojen ehdot vahvistaa ulkoasiainministeriö ottaen huomioon OECD:ssä hyväksytty julkista kehitysapua koskevat periaatteet. Luoton hyväksyy ulkoasiainministeriö arvioituaan luotolla rahoitettavan hankkeen kehitysvaikutukset.

Alustoimitusten ja kehitysmaiden taloudellista kehitystä edistävien hankkeiden rahoit-

tamisen lisäksi Vientiluotto myöntää luottoja myös muiden pääomatavaroiden ja palvelusten viennin rahoittamiseksi. Näiden lainojen osalta valtio voi maksaa korkotukea, korvata valuuttakurssitappioita sekä antaa valtion omavelkaisia takauksia lainojen maksamisen vakuudeksi Suomen Vientiluotto Oy:n korkotuesta, valuuttakurssitappioiden korvaamisesta ja antolainauksen valtion takauksista annetun lain (1364/89) nojalla. Korkotuesta, kurssitappioiden korvaamisesta ja takausten antamisesta päättää valtioneuvosto. Tuen piiriin kuuluvien luottojen tulee olla OECD-ehdoisia.

Vuoden 1994 lopussa Vientiluoton luottokanta oli 24 380 miljoonaa markkaa. Kotimaisten toimitusten rahoittamiseksi myönnettyjen luottojen luottokanta oli noin 8 900 miljoonaa markkaa, ja vientiluottojen luottokanta noin 15 000 miljoonaa markkaa. Tuen piiriin kuuluvien luottojen osuus oli 11 900 miljoonaa markkaa. Vuoden 1994 aikana nostettiin uusia luottoja noin 3 600 miljoonan markan arvosta, josta tuettujen luottojen osuus oli 1 300 miljoonaa markkaa. Valtio maksoi yhtiölle vuoden aikana korkotukea ja valuuttakurssitappioiden korvausta yhteensä 263 miljoonaa markkaa. Kotimaisten toimitusten rahoitukselle maksettu korkotuki oli 22 miljoonaa markkaa.

EU-normiston mukaan valtion tuki ei saa vääristää tavanomaista markkinaehdoin tapahtuvaa luottolaitosten välistä kilpailua. Julkisesti tuetun rahoituksen harjoittaminen on mahdollista joko sillä edellytyksellä, että kaikki EU:ssa toimivat luottolaitokset voivat tarjota tuettua rahoitusta yhtäläisin ehdoin tai toiminta on muuten järjestetty siten, että tuki ei vääristä luottolaitosten välistä kilpailua. Vientiluottojen tukijärjestelmää ollaan Suomessa uudistamassa siten, että myös muut luottolaitokset voisivat osallistua julkisesti tuetun rahoituksen järjestämiseen. Suunnitelman mukaan tuki kanavoitaisiin kuitenkin edelleen Vientiluoton kautta.

Kun Vientiluotto toimii tavanomaisena luottolaitoksena, sitä tulisi kohdella verotuksessa muiden luottolaitosten tavoin. Tästä syystä Vientiluoton verovapaus tuloverotuksessa on poistettu 1 päivänä maaliskuuta 1995 voimaan tulleella lailla tuloverolain muuttamisesta (227/95).

Vientiluoton ja muiden luottolaitosten verotuskohtelu tulisi yhdenmukaistaa myös

leimaverotuksessa. Tämän vuoksi ehdoteetaan, että Vientiluotolle annettujen velkakirjojen leimaverovapautta rajoitettaisiin siten, että verovapaus koskisi vain edellä mainittujen lakien mukaisia luottoja, eli kauppa- ja teollisuusministeriön tai ulkoasiainministeriön tuetuksi luotoksi hyväksymiä luottoja sekä luottoja, joiden osalta valtioneuvosto on antanut Suomen Vientiluotto Oy:n korkotuesta, valuuttakurssitappioiden korvaamisesta ja antolainauksen valtioneuvostolta annetun lain mukaisen sitoumuksen korkotuesta, kurssitappioiden korvaamisesta tai valtion takauksesta. Verovapaita olisivat tuen piiriin kuuluvia luottoja koskevat Vientiluotolle annetut velkakirjat myös siinä tapauksessa, että luotosta on alun perin sovittu luotonottajan ja muun luottolaitoksen välillä.

Leimaveron suorittamisvelvollisuus syntyy saamistodistetta luottolaitokselle annettaessa. Koska kaikkia luottoja ei vielä tässä vaiheessa ole hyväksytty tuettaviksi luotoiksi, veron suorittamisvelvollisuus saattaa varmistua vasta jälkikäteen. Tuettuja luottoja myöntäisi kuitenkin ainoastaan Vientiluotto, jolla on pitkäaikainen kokemus tukiehtojen soveltamisesta. Käytännössä on osoittautunut harvinaiseksi, että luottoa ei vastoin Vientiluoton käsitystä hyväksyttäisi tuen piiriin.

1.3. Kaivoslaissa tarkoitettu varausilmoitus (10 §)

Kaivoslain 7 §:n mukaan laissa mainituilla yksityisillä tai yhteisöillä on oikeus ennakkolta varata itselleen etuoikeus mahdollisen esiintymän valtaamiseen tekemällä kirjallinen varausilmoitus nimismiehelle, joka lähettää sen edelleen kauppa- ja teollisuusministeriölle. Jos varaus hyväksytään, se on voimassa, kunnes sen tuottamalla etuoikeudella haetaan valtauskirjaa, kuitenkin enintään yhden vuoden. Ennen vuotta 1993 kauppa- ja teollisuusministeriön päätökset, jotka koskivat varausilmoituksia, olivat leimaverosta vapaita.

Tammikuun alusta 1993 voimaan tulleella lailla lisättiin leimaverolain 10 §:ään uusi Kaivoslaissa tarkoitettujen varauksen hyväksymistä koskeva nimike. Säännöksen mukaan varausilmoituksen hyväksymisestä on suoritettava leimaveroa 400 markkaa kultakin varausalueelta. Säännös otettiin leimaverolakiin siitä syystä, että varausilmoituksia oli

havaittu käytetyn muihinkin kuin kaivoslain tarkoituksiin. Varausilmoituksilla saatettiin pyrkiä estämään muita maankäytön tarpeita ja suunnitelmia. Jopa keinottelupyrkimyksiä oli havaittavissa.

Varauspäättöksen leimaverollisuudesta huolimatta on erityisesti viime aikoina tehty erityisen laaja-alaisia varauksia, joista useat eivät asiallisesti voi toteuttaa kaivoslaissa tarkoitettua varausmenettelyn tarkoitusta. Tällaisen varaustoiminnan haittana on se, että se estää vuoden ajaksi muiden organisaatioiden tutkimusmahdollisuudet ja kolmen vuoden ajaksi muiden varausmahdollisuudet.

Jotta tarpeettomat varaukset vähenisivät, ehdotetaan, että varausilmoituksesta perittävä leimavero korotettaisiin 1 000 markkaan.

1.4. Ilmoitukset avustuskassarekisteriin (15 §)

Leimaverolain 15 §:n mukaan ilmoitukset avustuskassarekisteriin ovat leimaverosta vapaita. Vuoden 1993 alusta avustuskassat ovat muuttuneet vakuutuskassoiksi. Koska leimaveron perimisestä muistakin ilmoituksista on luovuttu, ehdotetaan maininta avustuskassarekisteriin tehtävän ilmoituksen leimaverovapaudesta poistettavaksi lainkohdasta tarpeettomana.

Toimituskirjoista on suoritettava valtion maksuperustelain (150/92) nojalla annettavien ministeriön päätösten mukainen maksu, jos ne eivät ole maksuttomia. Ainoastaan eräät saajalleen taloudellisen oikeuden tai edun tuottavat toimituskirjat ovat enää leimaverollisia.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Vientiluotolle annettujen velkakirjojen leimaverovapauden rajoittaminen lisäisi leimaveron tuottoa. Vuonna 1994 Vientiluoton myöntämistä muista kuin julkisesti tuetuista luotoista olisi ollut suoritettava leimaveroa ilman verovapautta yhtiön arvioiden mukaan noin 13,5 miljoonaa markkaa. Muutoksen vaikutus leimaveron vuotuisen tuottoon jäänee tätä pienemmäksi, koska osa verolliseksi tulevasta luotonannosta ilmeisesti korvattaisiin leimaverottomilla rahoitusmuodoilla.

Kuntien ja kuntayhtymien luotonoton leimaverovapauden johdosta luotonoton leimaveron tuotto alenee vuoden 1994 tilanteen mukaan arvioituna noin 15 miljoonalla markalla. Leimaverovapauden voidaan lisäksi arvioida jossain määrin alentavan kuntien suorittaman kiinnitysleimaveron määrää. Luotonoton leimaveron poistuessa kiinnityksen hakemiseen ei olisi enää vakuustarpeen lisäksi muuta perustetta.

Toimituskirjaleimaveroa koskevilla ehdotuksilla ei ole mainittavaa taloudellista vaikutusta.

3. Asian valmistelu

Vientiluotolle annettujen velkakirjojen sekä kaivoslaissa tarkoitettua varausilmoituksen osalta esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä kauppaja teollisuusministeriön kanssa. Muilta osin esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä.

4. Voimaantulo ja soveltaminen

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakia sovellettaisiin lain voimaantulon jälkeen annettuihin saamistodisteisiin.

Vientiluoton myöntämisestä rahoituksesta sovitaan osapuolten kesken yleensä hyvissä ajoin ennen luoton nostamista siten, että Vientiluotto antaa luottolupauksen velkakirjan laatimisen jäädessä myöhempään ajankohtaan. Luottolupausta annettaessa on yleensä epävarmaa, tullaanko luotto tosiasiassa nostamaan. Esimerkiksi OECD-ehdoista luottolupauksista toteutuu keskimäärin vain 15-20 prosenttia. Jotta toimitukseen sitoutuneen luotonottajan suoritettavaksi ei tulisi leimaveroja, joita ei ole voitu ennakoida toimituksesta ja sen rahoituksesta sovittaessa, ehdotetaan, että Vientiluoton ennen 1 päivää heinäkuuta 1995 antaman sitoumuksen perusteella myöntämisestä lainasta laadittuun velkakirjaan sovellettaisiin ennen lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

L a k i

leimaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 15 §:n 3 kohta, sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (519/94),
muutetaan 10 §:n *Kaivoslaissa tarkoitetun varausilmoituksen hyväksymistä* koskeva nimike, 15 §, 50 §:n 1 momentin 5 kohta ja 51 b §, sellaisina kuin ne ovat, 10 §:n *Kaivoslaissa tarkoitetun varausilmoituksen hyväksymistä* koskeva nimike 3 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1080/93), 50 §:n 1 momentin 5 kohta 5 päivänä toukokuuta 1972 annetussa laissa (344/72) ja 51 b § 24 päivänä kesäkuuta 1982 annetussa laissa (472/82), seuraavasti:

10 §

Seuraavista toimituskirjoista on suoritettava leimaveroa seuraavin määrin:

Kaivoslaissa tarkoitetun varausilmoituksen hyväksyminen 1 000 markkaa kultakin varausalueelta.

50 §

Saamistodistetta annettaessa suoritettavasta leimaverosta ovat vapaat:

5) Suomen Vientiluotto Oy:lle annettu, kehitysmaiden taloudellista kehitystä varten myönnettävien luottojen korkotuista annetun lain (1058/86), Suomen Vientiluotto Oy:n korkotuesta, valuuttakurssitappioiden korvaamisesta ja antolainauksen valtion takauksista annetun lain (1364/89) tai alustoimitusten rahoitukseen myönnettävästä korkotuesta

annetun lain (1173/90) mukaista lainaa koskeva velkakirja.

51 b §

Velkakirja tai muu saamistodiste, jonka on antanut kunta, kuntayhtymä, Pohjoismaiden Investointipankki tai Pohjoismaiden projektivientirahasto, on vapaa leimaverosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1995.

Lain 50 ja 51 b §ää sovelletaan lain voimaantulon jälkeen annettuihin saamistodisteisiin. Suomen Vientiluotto Oy:lle annettuihin velkakirjoihin sovelletaan kuitenkin ennen lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä, jos sitoumus lainan myöntämiseen on annettu ennen 1 päivää heinäkuuta 1995.

Helsingissä 16 päivänä kesäkuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

Laki

leimaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 15 §:n 3 kohta, sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (519/94),

muutetaan 10 §:n *Kaivoslaissa tarkoitetun varausilmoituksen hyväksymistä* koskeva nimike, 15 §, 50 §:n 1 momentin 5 kohta ja 51 b §,

sellaisina kuin ne ovat, 10 §:n *Kaivoslaissa* tarkoitetun varausilmoituksen hyväksymistä koskeva nimike 3 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1080/93), 50 §:n 1 momentin 5 kohta 5 päivänä toukokuuta 1972 annetussa laissa (344/72) ja 51 b § 24 päivänä kesäkuuta 1982 annetussa laissa (472/82), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

10 §

Seuraavista toimituskirjoista on suoritettava leimaveroa seuraavin määrin:

Kaivoslaissa tarkoitetun varausilmoituksen hyväksyminen 400 markkaa kultakin varausalueelta.

Kaivoslaissa tarkoitetun varausilmoituksen hyväksyminen 1 000 markkaa kultakin varausalueelta.

15 §

Edellä 14 §:ssä säädetystä leimaverosta ovat vapaat:

3) *ilmoitus avustuskassarekisteriin;*

(3 kohta kumotaan)

50 §

Saamistodistetta annettaessa suoritettavasta leimaverosta ovat vapaat:

5) Suomen Vientiluotto Oy:lle annettu velkakirja.

5) Suomen Vientiluotto Oy:lle annettu, kehitysmaiden taloudellista kehitystä varten myönnettävien luottojen korkotuista annetun lain (1058/86), Suomen Vientiluotto Oy:n korkotuesta, valuuttakurssitappioiden korvaamisesta ja antolainauksen valtion takauksista annetun lain (1364/89) tai alustoimistusten rahoitukseen myönnettävästä korkotuesta annetun lain (1173/90) mukaista lainaa koskeva velkakirja.

Voimassa oleva laki

51 b §

Velkakirja tai muu saamistodiste, jonka on antanut Pohjoismaiden Investointipankki tai Pohjoismaiden projektivientirahasto, on vapaa leimaverosta.

Ehdotus

51 b §

Velkakirja tai muu saamistodiste, jonka on antanut *kunta, kuntayhtymä*, Pohjoismaiden Investointipankki tai Pohjoismaiden projektivientirahasto, on vapaa leimaverosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1995.

Lain 50 ja 51 b §:ää sovelletaan lain voimaantulon jälkeen annettuihin saamistodisteisiin. Suomen Vientiluotto Oy:lle annettuihin velkakirjoihin sovelletaan kuitenkin ennen lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä, jos sitoumus lainan myöntämiseen on annettu ennen 1 päivää heinäkuuta 1995.

